

Elhunyt Szabó József hőgyészi plébános

A pécsi megyéspüspök, a Pécsi Egyházmegye és a rokonság az örök élet hitével tudatja, hogy Szabó József tamási kerületi esperes, hőgyészi plébános életének 63., áldozópapságának 38. évében 2018. július 21-én szentségekkel megerősítve elhunyt.

Szabó József a Tolna megyei Tengelicen született 1956. január 20-án. Pécsett szentelték pappá 1981. június 18-án.

Az elhunyt paptestvérért augusztus 4-én 10.30-kor mutatnak be engesztelő szentmiseáldozatot a hőgyészi plébániatemplomban, majd a helyi temetőben helyezik örök nyugalomra a feltámadás reményében.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye
Magyar Kurír

Augusztusi programjaink:

Augusztus 2. Csütörtök	6 órakor Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére. 24 órás szentségimádás a siklói templomban.
Augusztus 3. Péntek	6 órakor Litánia és szentségbetétel a templomban. 18 óra Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Augusztus 4. Szombat	15 órakor Imaóra a siklói templomban. 16 órakor Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére. A szentmise után agapé a sekrestyébe.
Augusztus 5. Vasárnap	16 órakor Szentmise Kisharsányban. 17 órakor Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás.
Augusztus 12. Vasárnap	16 órakor Gyerekmise a siklói templomban.
Augusztus 15. Szerda	NAGYBOLDOGASSZONY PARANCSOLT FŐÜNNEPE 8 óra 30 perckor Szentmise a siklói templomban. 11 óra 30 perckor Ünnepi szentmise Nagyharsányban. 18 órakor Szentmise a Várkapolnában.
Augusztus 19. Vasárnap	11 óra 30 perc Szentmise Nagyharsányban. 16 órakor Szentmise Nagytótfaluban.
Augusztus 20. Hétfő	Szent István Király, Magyarország Fővédőszentje, Főünnep 8 óra 30 perckor Ünnepi Szentmise a siklói templomban. 11 óra 30 perc Szentmise Nagyharsányban.
Augusztus 26. Vasárnap	16 órakor Szentmise Kistapolcán. 18 órakor Szentmise Siklóson.

A Siklói Római Katolikus Plébánia kiadványa. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Simon-Wagner István - plébános www.siklosiplebania.hu

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Újra igent mondani Isten álmára

Elhunyt Barlay Ödön Szabolcs

Barlay Ödön Szabolcs, a ciszterci rend és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye áldozópapja, az MTA doktora 2018. július 8-án, életének 99., papságának 75. évében tért örök nyugalomra.

A Székesfehérvári Egyházmegye nagyra értékeli azt az áldozatos kutatómunkát, amelyet Barlay Ödön Szabolcs atya Prohászka Ottokár püspök szellemi hagyatékának feltárásáért, megmaradásáért, átörökítéséért végzett.

Barlay Ödön Szabolcs 1919. október 31-én született. 1944. május 17-én szentelte pappá Mindszenty József. 1945 novemberétől a római állami egyetem ösztöndíjasa volt, majd Mindszenty bíboros másodtitkáraként tevékenykedett. 1950-ig a ciszterci rend közösségében, majd az esztergomi főegyházmegye papjaként szolgált. A kommunista diktatúra alatt a fiatalok oktatásával is foglalkozott, ezért kitiltották az ország összes iskolájából, és ellehetetlenítették papi szolgálatát. 1958-ban és 1961-ben államellenes összeesküvés vádjával tartóztatták le, többévnnyi börtön után amnesztiával szabadult.

1994 óta Székesfehérváron élt. Nyugdíjas éveiben a szemináriumi, a Szent Imre- és a vasútvidéki templomokban tevékenykedett. Rubinmiséjét 2014-ben mutatta be a székesfehérvári ciszterci templomban.

Tudományos pályafutása során – egyház- és irodalomtörténészként – számos könyve jelent meg. A Magyar Tudományos Akadémia 1993-ban nagydoktorrá avatta. A Reneszánszkutató Csoport, majd 2004-től a Professzorok Batthyány Köre tagja volt. Székesfehérvár 2013-ban Pro Civitate díjjal ismerte el a közösségért végzett munkáját.

Barlay Szabolcs atya gondolata az egyház missziójáról

Az Egyház természeténél fogva missziós. Ha nem volna az, már nem volna Krisztus Egyháza. De vajon mi az ő missziója? Nem egy vallási ideológia terjesztése, és nem is egy fenséges etika hirdetése. A világon számos olyan mozgalom létezik, mely ilyen teljesítményre képes. Az Isten nem ezt a feladatot adta az Egyháznak, hanem azt, hogy mindenkinek mutassa meg Krisztust. Ez az Egyház missziója. A világnak Krisztus kell! Az Egyház misszióján keresztül mindig Jézus Krisztus az, aki kortársunkká válik, átalakít, termékennyé tesz, cselekszik. És ez mindannyiunk feladata, független attól, hogy a hierarchia tagja vagyok, vagy „csak” megkeresztelt hívő.

2018. AUGUSZTUSI IMASZÁNDÉK

Egyetemes A családokért: Hogy a politika és gazdaság nagy döntései óvják a családokat, mint az emberiség kincsét.

Augusztus 23-án ünnepli egyházunk Limai Szent Róza emléknapiját. A perui Limában született 1586-ban. Már otthon gyakorolni kezdte az erényeket, amikor azonban 1606-ban felöltötte Szent Domonkos harmadik rendjének öltözetét, a bűnbánat és a misztikus elmélkedés útján jelentősen előrehaladt. Meghalt 1617. augusztus 24-én, Limában.

Limai Szent Róza szűz írásaiból

(Ad medicum Castillo: edit. L. Getino, La Patrona de América, Madrid 1928, pp. 54-55)

Ismerjük meg Krisztusnak minden ismeretet felülmúló szeretetét!

Megváltó Urunk felemelte szavát, és felülmúlhatatlan fölséggel mondta: „Tudja meg mindenki, hogy csak a gyötrelmek után következik a kegyelem; értse meg mindenki, hogy a csapások terhe nélkül nem lehet eljutni a kegyelem csúcsára; tudja meg mindenki, hogy a karizmák mértéke csak az elviselt szenvedések arányában gyarapszik. Vigyázzanak az emberek, nehogy tévedésbe essenek, és nehogy elbukjanak! Ez az egyedül igazi paradicsomi lépcső, és kereszt nélkül nincs út, amelyen a mennybe feljuthatnának.”

E szavak hallása után nagy vágy fogott el, hogy kimenjek a főtérre, és nyilvánosan, hangos szóval hirdessem ott minden korú, minden nemű és minden állapotú embernek: „Halljátok, ti, népek, halljátok, ti, nemzetek! Krisztus parancsára, az ő szájából vett szavakkal élve, figyelmeztetek benneteket: Kegyelmet másként nem szerezhetünk, csak úgy, ha megpróbáltatásokat szenvedünk. Szervedést szenvedésre kell ugyanis halmoznunk, hogy lelkünk bensejében részesedjünk az isteni természetben, hogy eljussunk Isten gyermekeinek dicsőségére és lelkünk tökéletes boldogságára.”

Ugyanez a gyöttrő nyugtalanság indított arra, hogy hirdessem az isteni kegyelem szépségét; s ez oly szorongásokkal sarkallt, hogy akaratom ellenére is beleizzadtam, és levegő után kapkodtam. Akkor úgy gondoltam, hogy lelkem már nem maradhat tovább testem börtönében, hanem széttörve annak minden bilincsét, felszabadulva és egészen egyedül, még nagyobb lendülettel bejárja majd az egész világot, hogy hirdesse: „Bárcsak megismernék a halandó emberek, milyen nagy valami az isteni kegyelem; milyen szép, milyen nemes, milyen értékes; mennyi gazdagságot rejteget magában, mennyi kincset, mennyi ujjongó örömet! Akkor aztán egész biztosan minden igyekezetünkkel és gondjainkkal arra törekednének, hogy szenvedéseket és gyötrelmeket vállaljanak magukra. A föld minden lakója arra törekednék, hogy jó sors helyett kellemetlenségeket, betegségeket és gyötrelmeket keressen, csak azért, hogy a kegyelem felbecsülhetetlen kincsét megszerezze magának. Ilyen a szenvedés ára és legfőbb haszna. Senki sem panaszkodnék keresztje miatt, sem az esetleges szenvedések miatt, ha megismerné azt a mérleget, amelyen lemérik, hogy ki mit kapjon.”